

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNO TUŽILAŠTVO-TUŽITELJSTVO
ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA
ZENICA

KANTONALNOM SUDU ZENICA
-Sudiji za prethodno saslušanje-
Z E N I C A

Na osnovu člana 45. stav 2. točka i) i člana 241. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, **p o d i ž e m**

O P T U Ź N I C U

Protiv:

J.Š. iz Kaknja,

Što je:

U toku ratnog stanja u Bosni i Hercegovini i u toku oružanog sukoba između jedinica Hrvatskog vijeća obrane i Armije R BiH, kao pripadnik Armije R BiH u vremenskom periodu od 09. juna do kraja mjeseca septembra 1993. godine, postupao protivno pravilima Međunarodnog humanitarnog prava kršeći odredbe člana 4. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima kao i člana 3. stav. 1. točka a) člana 13. i člana 31. u vezi sa članom 147. Ženevske konvencije o zaštiti civilnog stanovništva za vrijeme rata od 12.08.1949.godine, i Protokola I iz 1977.godine, koja zabranjuje povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu tako što je:

U formiranom zatočeničkom objektu u prostorijama stare direkcije „RMU Kakanj“ u Kaknju, gdje su bili zatočeni pripadnici HVO-a koji su se predali ili bili zarobljeni od strane pripadnika Armije R BiH, kao i civili Hrvatske nacionalnosti, u svojstvu upravnika navedenog zatočeničkog objekta, učestvovao u premlaćivanju, uz povredu osobnog dostojanstva, na uvredljiv i ponižavajući način, te zajedno sa drugim pripadnicima Vojne policije i vojnicima Armije R BiH, tukao te fizički i psihički maltretirao zatočenike, a posebno J.Č., J.K., J.T., S.K., S.L., I.J. i M.K., tako što ih je tukao rukama i nogama, drvenim palicama i kablovima po cijelom tijelu, nanoseći im tako snažnu tjelesnu i duševnu bol i patnje, pa je tako 10.06.1993. godine tukao zajedno sa još dva vojnika Armije R BiH I.J., tražeći da im ovaj kaže gdje se nalazi oružje, od kojih udaraca je isti zadobio prijelom rebara, a ovog zatočenika je ponovo tukao 26.08.1993. godine kada je isti ponovo zarobljen, te još nekoliko puta do zadnje trećine septembra mjeseca 1993. godine dok je ovaj kao zatočenik boravio u ovom objektu, također je u više navrata tukao ratnog zarobljenika M.K., te zatočenog civila S.K., kojem je nanosio i psihičke patnje, prijeteci mu da će mu nožem odrezati sve prste na rukama, tako je i u više navrata zajedno sa drugim pripadnicima Armije R BiH tukao i J.T., nanoseći mu fizičke i psihičke bolove, pa je dopustio da ovoga jedan dan odvedu u podrum gdje je od strane nepoznatih vojnika Armije R BiH nad njim izvršen obred sunećenja, odnosno rasječena mu je koža na polnom organu, takođe je učestvovao

u premlaćivanju i ostalih zatočenika, a posebno: A.L., Z.L., J.K., J.K., te J.Č. i M.L., a koja dvojica su nakon, jednog takvog fizičkog premlaćivanja zbog zadobijenih povreda prebačeni u Dom zdravlja Kakanj, a potom i u Zeničku bolnicu, a ratnom zarobljeniku S.L. su od udaraca koje je primao od strane pripadnika Armije RBiH, izbijeni prednji zubi, a osim što je na opisani način zalostavljao i učestvovao u zlostavljanju ratnih zarobljenika i civila, propustio je da kao upravnik ovog zatočeničkog objekta preduzme nužne i razumne mjere da spriječi mučenje zatočenika, te da svojim pretpostavljenima prijavi počinioce ovih mučenja, kako bi isti bili kažnjeni.

čime da bi u sticaju počinio produžena krivična djela: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. i ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog Krivičnog Zakona bivše SFRJ, a sve u vezi sa članom 54. i 55. KZ FBiH.